

UZASADNIENIE

W dniu 1 września 2020 roku (data prezentaty Biura Podawczego) powód T. T., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył pozew przeciwko małoletniej córce W. T., reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową – matkę B. T., w którym wniósł o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 maja 2019 r., sygnatura akt VII C 410/19, w zakresie punktu 3, tj. ustalenie udziału ojca T. T. w kosztach utrzymania małoletniej W. T. na kwotę 500,00 zł miesięcznie, począwszy od dnia 01.03.2020 roku i wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Nadto wniósł o wydanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia poprzez obniżenie wysokości alimentów do kwoty 500 zł miesięcznie. (k. 1-3 pozwu).

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2021 roku wydanym w niniejszej sprawie tutejszy Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda T. T. o udzielenie zabezpieczenia roszczenia (k. 283 postanowienia). Do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie zażalenie na to postanowienie nie zostało rozpoznane.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 lutego 2021 roku (data prezentaty Biura Podawczego) małoletnia pozwana W. T., reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową – matkę B. T., zastępowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości (k. 294-297 odpowiedź na pozew).

Strony pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych (e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia **W. T.**, ur. (...) w G. pochodzi ze związku małżeńskiego T. T. i B. T. (k. 6 odpis skrócony aktu urodzenia).

Wyrokiem z dnia 20 maja 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII C 410/19 Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rodzinny i Rejestrowy orzekł rozwód związku małżeńskiego T. T. i B. T. bez orzekania o winie. W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią W. T. powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu małoletniej w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Sąd Okręgowy w Warszawie kosztami utrzymania małoletniej W. T. obciążył oboje rodziców, ustalając udział ojca T. T. na kwotę 1500 złotych miesięcznie, płatną do rąk matki, B. T., do dnia 10. każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W wyroku rozwodowym nie orzeczono o kontaktach T. T. z małoletnią córką i nie orzeczono o sposobie korzystania z mieszkania (k. 38 odpis wyroku rozwodowego).

Następnie przed tutejszym Sądem Rejonowym pod sygn. akt VI Nsm 3356/20 była prowadzona sprawa z wniosku T. T. z udziałem B. T. o ustalenie kontaktów z małoletnią W. T.. W dniu 12 marca 2021 roku w sprawie tej tutejszy Sąd Rejonowy wydał postanowienie kończące postępowanie, w którym:

1. ustalił kontakty T. T. z małoletnią córką W. T., urodzoną w dniu (...), poza miejscem zamieszkania dziecka, bez obecności matki:
 - a. w czasie roku szkolnego w każdy drugi i czwarty tydzień miesiąca, począwszy od wtorku od końca zajęć szkolnych małoletniej do czwartku do początku zajęć szkolnych małoletniej,
 - b. w jeden weekend w miesiącu, od soboty od godziny 10.00 do niedzieli do godziny 19.00, przy czym dokładny termin kontaktu zostanie ustalony między rodzicami z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem,
 - c. w czasie wakacji letnich:
 - w latach parzystych od 1 lipca od godz. 10.00 do 10 lipca do godz. 19.00 oraz od 1 sierpnia od godz. 10.00 do 10 sierpnia do godz. 10.00,
 - w latach nieparzystych od 22 lipca od godz. 10.00 do 31 lipca do godz. 19.00 oraz od 22 sierpnia od godz. 10.00 do 31 sierpnia do godz. 19.00,

d. w okresie ferii zimowych:

- w latach nieparzystych od poniedziałku w pierwszym tygodniu ferii od godz. 10.00 do następnej niedzieli do godz. 19.00,

- w latach parzystych od poniedziałku w drugim tygodniu ferii od godz. 10.00 do następnej niedzieli do godz. 19.00,

e. w Święta Wielkiej Nocy w latach parzystych od Wielkiej Soboty od godziny 10.00 do Poniedziałku Wielkanocnego do godziny 19.00,

f. w Święta Bożego Narodzenia w latach nieparzystych od 24 grudnia od godziny 10.00 do 26 grudnia do godziny 10.00,

- przy czym w datach kontaktów małoletnia uda się samodzielnie do miejsca zamieszkania ojca, a następnie powróci do miejsca zamieszkania matki, ewentualnie ojciec odbierze małoletnią spod jej miejsca zamieszkania, a następnie po zrealizowanym kontakcie odprowadzi; z kolei matka małoletniej zobowiązana jest wydać małoletnią ojcu na kontakty, a następnie odebrać w ww. terminach,

oraz ustalił, że w czasie wakacji, ferii zimowych i Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy nie obowiązują kontakty z pkt 1a. i 1b (k. 384 wydruk postanowienia).

Jednocześnie w dniu 12 marca 2021 roku w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI Nsm 3356/20 tutejszy Sąd Rejonowy wydał postanowienie zabezpieczające, w którym na czas postępowania ustalił kontakty T. T. z małoletnią córką W. T., urodzoną w dniu (...), poza miejscem zamieszkania dziecka, bez obecności matki w sposób tożsamy co w postanowieniu kończącym postępowanie (poza kontaktami w Święta Bożego Narodzenia w latach nieparzystych, które ustalono w okresie od 24 grudnia od godziny 10.00 do 25 grudnia do godziny 19.00) (k. 383 wydruk postanowienia).

W dacie wydania wyroku rozwodowego małoletnia pozwana **W. T.** miała ukończone 11 i pół roku. (k. 38 odpis wyroku rozwodowego).

Obecnie małoletnia pozwana **W. T.** ma blisko 14 lat. Jest ogólnie zdrowym dzieckiem i ma tylko problemy z cerą, w wyniku czego co 2-3 miesiące korzysta z prywatnych konsultacji dermatologa (koszt jednej wizyty wynosi 170 złotych, terminy konsultacji w ramach NFZ są odległe). Z powodu pandemii od zeszłego roku uczęszcza na mniej zajęć dodatkowych (zajęcia z języka japońskiego i jogi są zawieszony) i obecnie uczęszcza na lekcje języka hiszpańskiego i nie uczęszcza na lekcje języka angielskiego. W zeszłym roku wyjechała wraz z matką na tygodniowy wyjazd nad jezioro, który kosztował około 2500 zł. W przyszłym roku przed egzaminem będzie uczęszczała na zajęcia z matematyki. Z powodu obniżonego nastroju, który wpływa na jej oceny w szkole, realizuje prywatne konsultacje w poradni psychologicznej (realizuje cztery spotkania z psychologiem w miesiącu – w każdą sobotę i koszt jednego spotkania wynosi 150 zł). Obecnie do usprawiedliwionych kosztów jej utrzymania należą: wyżywienie – około 600 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania wynajmowanego mieszkania – około 1000 zł miesięcznie, odzież i obuwie oraz wyposażenie mieszkania – około 300 zł miesięcznie, zajęcia z języka hiszpańskiego (w okresie roku szkolnego) – 250 zł miesięcznie, terapia (w okresie roku szkolnego) – około 600 zł miesięcznie, inne wydatki (w tym rozrywka, leki, wyjścia kieszonkowe, itp.) – około 150-250 zł miesięcznie, tj. łącznie po około 2900-3000 zł miesięcznie w okresie roku szkolnego i łącznie po około 2050-2150 zł miesięcznie w wakacje od 1 lipca do 31 sierpnia. (e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku zeznania T. T., e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku zeznania B. T., k. 55, 295-296 zestawienie kosztów utrzymania, k. 61-81, 96-130, 137-138, 141-142, 145-148, 182-189, 194-196, 200-201, 203, 205-206, 208-210, 265, 429-434, 445-446 dokumentacja dot. kosztów utrzymania, k. 340, 416-417 zestawienie ocen szkolnych)

W dacie wydania wyroku rozwodowego przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej **B. T.** miała blisko 39 lat. (k. 38 odpis wyroku rozwodowego).

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej **B. T.** ma 41 lat. Jest grafiką komputerową i pracuje na stanowisku sprzedawcy – projektanta za wynagrodzeniem w wysokości około 3500 złotych miesięcznie. W 2020 roku uzyskała 7.436,00 zł dochodu z tytułu stosunku pracy, 1.990,45 zł dochodu z tytułu działalności wykonywanej osobiście, 18.901,00 zł dochodu z tytułu praw autorskich, tj. łącznie 28.327,45 zł dochodu. Nie posiada własnego mieszkania i od 8 lat mieszka w wynajmowanym mieszkaniu, w którym mieszkała wspólnie z byłym mężem w trakcie trwania małżeństwa (czynsz najmu wynosi 1800 zł miesięcznie i dodatkowe opłaty wynoszą około 200 zł miesięcznie). Pozostaje w nieformalnym związku. Jej partner jest stanu wolnego, mieszka w swoim mieszkaniu i wykonuje opiekę naprzemienną nad swoimi dziećmi. B. T. nie prowadzi ze swoim partnerem gospodarstwa domowego i jej partner nie dokłada się do kosztów jej utrzymania. B. T. otrzymuje świadczenie 500+ i od kwietnia 2020 roku otrzymuje niepełne alimenty w kwocie 1000 złotych (nie otrzymała klauzuli wykonalności na wyrok rozwodowy). Opłaca składki szkolne córki. W pokoju córki wymienia zasłony raz na pół roku. Uważa, że ojciec małoletniej może zawozić córkę na zajęcia dodatkowe. Z powodu odległych terminów i niepasujących jej godzin terapii nie zapisała córki do publicznej poradni psychologicznej. (e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku zeznania T. T., e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku zeznania B. T., k. 60 zaświadczenie o zarobkach, k. 61-86, 96-130, 137-148, 182-189, 194-196, 200-201, 203, 205-206, 208-265, 429-434, 445-446 dokumentacja dot. kosztów utrzymania i ponoszonych wydatków oraz potwierdzenia przelewów i historia rachunku bankowego, k. 423-428 deklaracja podatkowa, k. 435-444 wydruk wiadomości tekstowych)

W dacie wydania wyroku rozwodowego powód **T. T.** miał blisko 35 lat. Od 2009 roku prowadzi działalność gospodarczą – agencję artystyczną zarejestrowaną w G., w ramach której zajmuje się organizacją całościową dźwięków w czasie koncertów jako akustyk i jest czynnym płatnikiem VAT. W 2019 roku uzyskał z tytułu działalności wykonywanej osobiście 4.670,64 zł dochodu (przychód wyniósł 5.644,80 zł) oraz 260.600,65 zł dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (przychód wyniósł 513.088,87 zł) (k. 38 odpis wyroku rozwodowego, k. 39-44 deklaracje podatkowe).

Obecnie powód **T. T.** ma blisko 37 lat. Od daty wydania wyroku rozwodowego na podstawie postanowień wydanych w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI Nsm 3356/20 zwiększył się jego zakres opieki nad starszą córką W.. W dalszym ciągu prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, w której organizuje realizację dźwięków (nie zatrudnia pracowników, pracuje w biurze w W. i na wszystkie działania zawodowe wystawia fakturę) i do marca 2020 roku powyższa działalność gospodarcza stanowiła jedyne jego źródło dochodów. Nie jest w stanie przenieść działalności z G. do W.. W spadku po dziadkach otrzymał dwupokojowe mieszkanie o powierzchni 55 m² położone w W. i jest jedynym właścicielem tego mieszkania (jego matka posiada służebność mieszkania). Mieszkanie to do grudnia 2020 roku było wynajmowane za kwotę 2000-2100 złotych i w lutym oraz w marcu w mieszkaniu mieszkał jego brat. Obecnie mieszkanie to może być wynajmowane za oko. 2.000 zł. miesięcznie. T. T. od lipca 2019 roku mieszka wraz ze swoją narzeczoną i ich wspólną córką O. T., ur. (...) (po dacie wydania wyroku rozwodowego) w W. w wynajmowanym dwupokojowym mieszkaniu o powierzchni 65 m² z salonem oraz kuchnią i uiszcza czynsz tytułem najmu w wysokości 2500 złotych miesięcznie oraz ponosi dodatkowe opłaty w wysokości, jak twierdzi ok. 600-700 złotych (w zależności czy jest sezon grzewczy). W wynajmowanym mieszkaniu realizuje kontakty z córką W.. Jego narzeczoną ma 33 lata, wykształcenie wyższe na kierunku związanym z filmem, prowadzi działalność gospodarczą o podobnym profilu (nie zatrudnia pracowników) i obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim, pobiera zasiłek macierzyński w wysokości około 1800 złotych, z czego ponosi koszty utrzymania siebie i córki. Przed narodzinami dziecka poziom życia jego partnerki był wysoki (w 2019 roku zarabiała około 5.000 złotych netto miesięcznie). T. T. w listopadzie 2019 roku wyjechał z partnerką na dwudniowy wyjazd do Hiszpanii, który kosztował 1500 złotych. Jego partnerka pochodzi z Z., nie posiada własnego mieszkania i nie ma samochodu, korzysta z wynajmowanego przez powoda samochodu marki V. (...) z 2018 roku o wartości około 60-70 tys. złotych (w ramach wynajmu długoterminowego za kwotę 1000 zł miesięcznie). W 2020 roku T. T. dwukrotnie uzyskał dotację w wysokości 5000 złotych, a w 2021 roku uzyskał jednokrotnie dotację w wysokości 5000 złotych, którą jak twierdzi przeznaczył na leasing, składki ZUS i spłatę zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego (nie uzyskał wsparcia z żadnego z funduszy wsparcia kultury). W ramach prowadzonej działalności gospodarczej obsługuje firmy nagłośnieniowe oraz obsługuje

domy kultury, kluby muzyczne, muzyków. Posiada również umowę o współpracę na okres długoterminowy ze spółką (...) zajmującą się profesjonalną dystrybucją sprzętu audio. Obecnie T. T. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zarabia około 6000 zł netto miesięcznie, j od tej kwoty odprowadza podatek oraz ponieść koszty związane ze składkami ZUS. W 2020 roku uzyskał 129.724,91 zł dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (przychód wyniósł 212.589,60 zł). Wcześniej powód posiadał oszczędności w formie gotówkowej i posiadał również znaczne zadłużenie, w związku z czym prowadzone było przeciwko niemu postępowanie komornicze. Od grudnia 2020 roku do lutego 2021 roku w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego jego wynagrodzenie było potrącane na rzecz zaległości wobec Urzędu Skarbowego. Obecnie nie posiada zaległości wobec Urzędu Skarbowego i ZUS. W październiku 2020 roku z oszczędności uregulował zaległości w ZUS w kwocie 27.000 złotych. Powód twierdzi, że stara się obecnie przebranżowić. w grudniu 2020 roku zajął się wykonywaniem adaptacji studia nagrań i pomieszczeń odsłuchowych. Zamierza pójść na studia związane z adaptacją przestrzeni wewnątrz na Uniwersytecie im. A. M. w P. w trybie zaocznym (studia odpłatne, ale stara się o stypendium) i po otrzymaniu dyplomu zamierza samodzielnie adaptować pomieszczenia odsłuchowe. W czasie tegorocznych wakacji planuje zorganizować urlop w ostatnie dni lipca i sierpnia i w tym czasie zamierza wraz ze starszą córką wyjechać do rodziców do G. lub do siostry do K.. Zdarza się, że zabiera starszą córkę W. na zakupy i kupuje jej ubrania. (e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku zeznania T. T., e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku zeznania B. T., k. 7, 407 oświadczenie, k. 8 zaświadczenie potwierdzające uznanie ojcostwa, k. 9-12 zaświadczenia z ZUS, k. 13 historia rachunku bankowego, k. 23-24 dokumentacja dot. prowadzonego postępowania egzekucyjnego, k. 49-52, 395-402 deklaracje podatkowe, k. 277-281, 333-338 zdjęcia, k. 320, 323-324, 328-332, 341-348, 354-357, 409-416, 419-422 dokumentacja dot. kosztów utrzymania, prowadzonej działalności gospodarczej i ponoszonych wydatków oraz potwierdzenia przelewów i historia rachunku bankowego, k. 347-394 dokumentacja ze sprawy V. N. (...), k. 403 wydruk z (...), k. 404-405, 418 wydruki ze stron internetowych, k. 406, 408 zestawienie)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów wymienionych w treści uzasadnienia. Wskazać należy, iż część z tych dokumentów została złożona w formie kserokopii, jednakże strony postępowania nie kwestionowały ich wartości dowodowej, jak również Sąd nie miał żadnych wątpliwości w tym zakresie. Sąd nie oparł się na załączonych do akt paragonach i biletach nieimiennych, albowiem nie mogą one stanowić źródła uprawdopodobnienia poniesionych wydatków, ponieważ nie są one dokumentami imiennymi i na ich podstawie Sąd nie jest w stanie stwierdzić, kto pokrył wydatki na nich widniejące, ani dla kogo zostały zakupione rzeczy (por. wyrok z dnia 02 kwietnia 2008 roku, sygn. akt SN III CSK 299/07, LEX nr 393875). Sąd przy ustalaniu kosztów utrzymania małoletniej pozwanej nie wziął pod uwagę wydatków związanych z utrzymaniem świnki morskiej, gdyż koszty utrzymania zwierząt domowych nie wchodzą w zakres obowiązku alimentacyjnego w rozumieniu art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, gdzie mowa jest o zaspokajaniu potrzeb uprawnionego.

Ustalenia faktyczne w sprawie zostały poczynione również w oparciu o twierdzenia powoda T. T. i zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej B. T.. Co do zasady zeznania rodziców małoletniej były zbieżne, odmiennie jednakże oceniają oni wzajemną sytuację finansową, jak również koszty utrzymania dziecka. W ocenie Sądu przedstawicielka ustawowa znacznie zawiążyła koszty utrzymania małoletniej pozwanej. Z kolei pozwany zaniżył koszty utrzymania małoletniej pozwanej (będzie szerzej o tym mowa w dalszej części uzasadnienia).

W sprawie wykorzystano również dowód w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy prowadzonej przed tutejszym Sądem Rejonowym pod sygn. akt VI Nsm 3356/20 z wniosku T. T. z udziałem B. T. o ustalenie kontaktów z małoletnią W. T. (w tym wyjaśnień stron składanych na rozprawie w dniu 12 marca 2021 roku oraz postanowień wydanych w tej dacie wraz z uzasadnieniem).

W sprawie nie przeprowadzono dowodu z zeznań w charakterze świadka A. D. wobec wycofania wniosku przez stronę pozwaną (e-protokół rozprawy z dnia 18 maja 2021 roku).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej k.r.o.), w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II CO 9/74, powództwo o zmianę przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 k.r.o.). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu było powództwo T. T. o obniżenie alimentów na rzecz jego małoletniej córki W. T.. Wysokość alimentów od T. T. na rzecz jego małoletniej córki W. T. została ustalona w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie VII Wydziału Cywilnego Rodzinnego i Rejestrowego z dnia 20 maja 2019 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VII C 410/19.

Z uwagi na to, że w sprawie o rozwód nie zostało sporządzone uzasadnienie wyroku, w związku z tym tutejszy Sąd nie miał możliwości zapoznania się z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Okręgowy w Warszawie w zakresie kosztów utrzymania dziecka w tamtym czasie. Zwrócić jednak należało uwagę, iż od daty wydania wyroku rozwodowego zmianie uległ harmonogram kontaktów powoda z małoletnią córką (co nastąpiło na skutek wydanych przez tutejszy Sąd postanowień w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI Nsm 3356/20, tj. postanowienia kończącego postępowanie i postanowienia zabezpieczającego). W wyniku powyższego, m.in. powód w okresie wakacji sprawuje obecnie opiekę nad małoletnią córką W. przez 10 dni w lipcu i 10 dni w sierpniu i w tym czasie ponosi samodzielnie koszty związane z utrzymaniem małoletniej pozwanej. Powyższy fakt miał istotny wpływ na obniżenie wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda wobec małoletniej córki w okresie wakacji do kwoty po 500 złotych miesięcznie w lipcu i sierpniu każdego roku.

W dacie wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów, jak i również obecnie powód prowadzi działalność gospodarczą – agencję artystyczną zarejestrowaną w G., w ramach której zajmuje się organizacją całościową dźwięków w czasie koncertów jako akustyk. Nie zatrudnia pracowników i pracuje w biurze w W.. Do marca 2020 roku powyższa działalność gospodarcza stanowiła jedyne jego źródło dochodów. W związku z pandemią C.-19 oraz na skutek wprowadzonych ograniczeń dotyczących realizacji koncertów jego przychody w ramach prowadzonej działalności gospodarczej od marca 2020 roku są niższe i wynoszą około 6000 zł netto miesięcznie (od tej kwoty musi odprowadzić podatek oraz ponieść koszty związane ze składkami ZUS). W 2019 roku uzyskał z tytułu działalności wykonywanej osobiście 4.670,64 zł dochodu (przychód wyniósł 5.644,80 zł) oraz 260.600,65 zł dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (przychód wyniósł 513.088,87 zł), natomiast w 2020 roku uzyskał 129.724,91 zł dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (przychód wyniósł 212.589,60 zł). Powód stara się przebranzowić, w grudniu 2020 roku zajął się wykonywaniem adaptacji studia nagrań i pomieszczeń odsłuchowych i zamierza pójść na studia związane z adaptacją przestrzeni wewnątrz w trybie zaocznym. W 2020 roku dwukrotnie uzyskał dotację w wysokości 5000 złotych i w 2021 roku uzyskał jednokrotnie dotację w wysokości 5000 złotych, które przeznaczył

na leasing oraz składki ZUS i spłatę zobowiązań wobec Urzędu Skarbowego. Ponadto powód jest właścicielem odziedziczonego po dziadkach dwupokojowego mieszkania o powierzchni 55 m², które było wynajmowane do grudnia 2020 roku za kwotę 2000-2100 złotych. Obecnie mieszkanie to nadal może być wynajmowane i przynosić powodowi dochód rzędu 2.000 złotych miesięcznie. Powód ma również możliwości sprzedaży tego mieszkania, lub zamiany na mniejsze.

Sąd wziął pod uwagę, że po wydaniu wyroku rozwodowego, w dniu (...) urodziła się młodsza córka powoda O. T., która pochodzi z nieformalnego związku powoda z obecną partnerką. Powód obecnie mieszka wraz z partnerką i najmłodszą córką w W. w wynajmowanym dwupokojowym mieszkaniu o powierzchni 65 m² z salonem oraz kuchnią i uiszcza czynsz tytułem najmu w wysokości 2500 złotych miesięcznie oraz ponosi dodatkowe opłaty w wysokości ok. 600-700 złotych (w zależności czy jest sezon grzewczy). W wynajmowanym mieszkaniu realizuje kontakty z córką W.. Jego narzeczona obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim i pobiera zasiłek macierzyński w wysokości około 1800 złotych. Powód ponosi także część kosztów utrzymania młodszej córki. Ponosi także koszty związane z wynajmem długoterminowym samochodu marki V. (...) z 2018 roku w wysokości 1000 zł miesięcznie. Nadto ma możliwości uzyskiwania dodatkowego dochodu rzędu 2.000 złotych miesięcznie z tytułu wynajmu mieszkania w G.. Zdaniem Sądu oznacza to, że stopa życiowa powoda, pomimo urodzenia się mu drugiego dziecka, nie pogorszyła się i nadal zaspokaja on swoje potrzeby na dobrym poziomie.

Nie zmniejszyły się także koszty utrzymania małoletniej pozwanej W. T.. Nie realizuje ona co prawda w okresie pandemii zajęć z języka japońskiego i jogi, ale pojawiły się również nowe wydatki związane z podjętą terapią, który to wydatek należy uznać za w pełni usprawiedliwiony, gdyż nie było możliwości korzystania z terapii bezpłatnie. Powód także wskazywał na pogorszenie się ocen uzyskiwanych przez córkę i nie kwestionował zasadności podjęcia przez nią terapii. Małoletnia powódka realizuje również prywatne lekcje języka hiszpańskiego. Przy czym Sąd zwrócił uwagę na to, że z dostarczonej dokumentacji wynikało, że małoletnia pozwana realizuje powyższe zajęcia jedynie w czasie roku szkolnego, tj. również nie realizuje ich w lipcu i w sierpniu. Powyższe fakty winny mieć wpływ na wysokość kosztów utrzymania małoletniej powódki i w efekcie wpływać na wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda wobec jego córki. Obecnie do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej powódki należą pozycje wskazane w pierwszej części uzasadnienia. tj. łącznie po około 2900-3000 zł miesięcznie w okresie roku szkolnego i łącznie po około 2050--2150 zł miesięcznie w wakacje od 1 lipca do 31 sierpnia.

Sąd do kosztów utrzymania małoletniej pozwanej nie zaliczył wydatków związanych z wyjazdami wakacyjnymi, gdyż małoletnia w czasie wakacji realizuje również kontakty z ojcem i również z ojcem ma realizować wyjazdy w czasie wakacji. Ponadto Sąd do kosztów utrzymania małoletniej pozwanej nie zaliczył wydatków związanych z utrzymaniem świnki morskiej. Wskazać należy więc, iż niektóre kwoty wskazane przez przedstawicielkę ustawową w toku postępowania były kwotami zbyt wygórowanymi, zarówno w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i doświadczenia życiowego. Sąd dokonał stosownego skorygowania części wskazywanych wydatków, a innych w ogóle nie uwzględnił.

Odnośnie sytuacji przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej wskazać należało, iż jest ona grafikami komputerowymi i po dacie wydania wyroku rozwodowego zmieniła pracodawcę i pracuje na stanowisku sprzedawcy – projektanta za wynagrodzeniem w wysokości około 3500 złotych miesięcznie.

W związku z tym, że koszty utrzymania małoletniej powódki są niższe w okresie wakacji w lipcu i w sierpniu (małoletnia w tym czasie nie realizuje lekcji języka hiszpańskiego i nie korzysta z terapii) i w związku z tym, że w czasie wakacji powód sprawuje opiekę nad małoletnią córką W. przez 10 dni w lipcu i 10 dni w sierpniu i w tym czasie ponosi samodzielnie koszty związane z utrzymaniem małoletniej pozwanej, należało więc ustalić, że alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20.06.2019r. w sprawie o rozwód sygn. akt VII C 410/19 w kwocie 1.500 złotych od pozwanego T. T. na rzecz jego małoletniej córki W. T. obniżone zostają do kwoty po 500 złotych miesięcznie w miesiącu lipcu i sierpniu każdego roku poczynając od 2021 roku. W pozostałym zakresie na podstawie art. 138 k.r.o. powództwo o obniżenie alimentów należało oddalić jako nieuzasadnione, o czym orzeczono w pkt 2 wyroku.

Mając na względzie wynik sprawy oraz fakt, że strona pozwana zwolniona była na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych od ponoszenia kosztów sądowych Sąd pozostawił strony przy poniesionych kosztach sądowych i kosztach zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku, na podstawie powołanych przepisów prawa.